

Là một con người có thể nghèo tiền, nghèo bạc chứ đừng bao giờ để nghèo tâm hồn

Trong cuộc sống chúng ta có thể vui vẻ chấp nhận thiếu thốn hơn một chút về vật chất. Nhưng đừng cho phép bản thân thiếu thốn về tâm hồn, tình yêu thương. Bởi vì tâm hồn mới thực sự quyết định bạn có thật sự có cuộc sống vui vẻ và hạnh phúc cả đời hay không.

Trong cuộc sống chắc hẳn không ai thích nghèo khó, nhưng suy cho cùng thì nghèo khó về vật chất có thể thông qua nỗ lực chăm chỉ mà có thể cải thiện, nhưng “nghèo về tâm hồn” thì rất khó để cải biến và khó tìm được hạnh phúc thật sự.

Đối với những người giàu có về tâm hồn thì hạnh phúc thật sự của họ xuất phát từ nội tâm chứ không phải những thứ hào nhoáng bên ngoài, họ có thể nghèo khó về vật chất một chút, thiếu thốn tiền hơn một chút, nhưng họ luôn cảm thấy đủ và vui vẻ, trân trọng những gì mình có.

Ngược lại với những người giàu có, có nhiều vật chất hơn nhưng họ lại chưa bao giờ cảm thấy đủ, họ cứ một đời theo đuổi danh lợi và tiền tài, có được thứ này thì lại muốn thứ kia, đến khi về già vẫn cảm thấy chưa đủ, chưa hạnh phúc.

Có một câu chuyện thế này: Trong một góc quán quen giữa lòng Hà Nội vào mùa đông, khi mọi người vẫn còn đang chầm chậm thưởng thức cốc chè nóng. Ngoài đường, hai mẹ con cô vệ sinh đô thị vẫn đang cặm cụi làm công việc thường nhật.

Bỗng đứa bé hỏi mẹ: Mẹ ơi, nghèo có vui không mẹ?

Mặt lấm tấm mồ hôi, người mẹ lấy tay gạt vôi rồi trả lời: Thật ra chẳng có ai vui khi mình nghèo đâu con. Nhưng con cần phải hiểu người ta nghèo ở khía cạnh nào.

Mẹ ví dụ nhé, như hai mẹ con mình nghèo, phải đi làm công nhân vệ sinh đô thị. Nhưng đổi lại mình lại giàu tình yêu thương cho nhau.

Mẹ nghèo về tiền bạc, nhưng mẹ vẫn cho con học hành đủ để có thể giàu về tri thức.

Mẹ nghèo về tiền bạc, ít khi mua cho con được bộ quần áo mới. Nhưng đông nào về, con vẫn được mẹ nấu nước ấm cho tắm, ôm con mỗi khi ngủ.

Mẹ nghèo về tiền bạc, nhưng mẹ đâu cho con nghèo về nhân cách. Và việc con chọn đi phụ mẹ làm việc vào những ngày nghỉ học đã nói lên điều đó ở một đứa trẻ biết yêu thương, san sẻ.

Con nhìn xem, sẽ có những đứa bạn của con được ba mẹ đưa đón trên những chiếc xe sang trọng. Nhưng đâu ai chắc rằng chúng được “sưởi ấm yêu thương” nếu như ba mẹ quá nhiều việc.

Hay con có thể hình dung, một ông giám đốc bận trăm nghìn công việc. Ông ấy có thể nhiều tiền thật, có thể đi những chiếc xe siêu sang, ngồi máy bay khoang hạng nhất. Nhưng hóa ra lại nghèo thời gian cho gia đình.

Đâu đó rồi con sẽ thấy, những đứa trẻ nhà giàu được ba mẹ cho nhiều tiền, quần áo sang trọng, thức ăn ngon. Nhưng hóa ra chúng đang nghèo cái tình thương. Chúng cần một cái ôm, một lời động viên, chia sẻ như cách mẹ làm với con.

Vì vậy, con đừng hỏi nghèo có vui không? Mà hãy hỏi rằng trong cái nghèo đó, người ta có thể tìm cho mình cái “giàu” khác hay không?. Đó là tùy cảm nhận và góc nhìn của mỗi người, cũng như sự lựa chọn của họ.

Như bạn biết đấy, vật chất và tinh thần là hai mặt trọng yếu trong đời sống con người chúng ta. Cả hai thứ đó đều góp phần mang lại cảm giác hạnh phúc cho con người. Nếu vật chất và tâm hồn viên mãn, con người sẽ thấy cuộc đời thật ý nghĩa.

Nhưng không phải ai cũng may mắn giàu có được cả hai điều đó. Tuy nhiên, nghèo khó, thiếu thốn về vật chất thì bạn có thể thông qua học tập, nỗ lực làm việc rồi dần dần có thể cải thiện, còn “nghèo nàn về tâm hồn” thì bạn phải nỗ lực gấp nhiều lần thì mới có thể thay đổi được.

Người xưa từng nói “Nhà nghèo chỉ nghèo một lúc, tâm nghèo thì nghèo cả đời”. Nếu như chúng ta muốn có cuộc sống giàu có, trước hết phải tu một cái tâm giàu, thì cuộc sống mới có thể trôi qua một cách sung túc vui vẻ được.

Nguồn: Facebook Minh Phương

Chân Kiến biên tập